

af det at sige, at man må vælge en anden undersøgelsesform.

Derfor synes jeg faktisk, at det er en meget hensigtsmæssig måde at arbejde sig ind i en sag på.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå, at statsministeren mener, at man skal involvere mange i denne her sag, som handler om, at man skal søge at rense et medlem af regeringen.

Kl. 14.05

Først har man forsøgt med Rigsrevisionen. Da det så ikke førte til det ønskede resultat, vil man ulejlig en advokat, for derefter på en eller anden vis at sige at det jo kan være, at det går, og går den dér, er vi så i den lykkelige situation, at vi ved, at advokaten faktisk ikke ville kunne få adgang til det, der er relevant for at afklare lige netop det, der er i centrum for undersøgelsen, nemlig ministeren.

Advokatundersøgelsen vil jo ikke få lejlighed til at afhøre embedsmænd under vidneansvar. Advokaten vil være henvist til at se sagens akter og muligvis læse Kristeligt Dagblad eller Jyllands-Posten, som jo også beriger os med udsagn i disse dage, særlig interessante udsagn i øvrigt, men næppe af den retligt betryggende valør, som kræves i forhold til en undersøgelse, hverken en advokatundersøgelse eller en undersøgelseskommission.

Derfor vil jeg høre, om statsministeren ikke alvorligt vil overveje at lade være med at beskytte en minister ved at anvende en forkert undersøgelsesform.

Formanden:

Hr. Jesper Langballe som medspørger.

Jesper Langballe (DF):

Det kan formentlig være sin sag for statsministeren at gå ind i substansen af denne komplicerede sag. Det vil sige, sagen er jo ganske enkel, men gjort meget kompliceret af det socialdemokratiske tæskehold, der blev sendt på banen her i Folketingssalen for en uge siden.

Derfor er det ikke sikkert, at statsministeren vil svare på mit medspørgsmål vedrørende det brev, som biskop Niels Henrik Arendt har sendt, hvor sagen jo forekommer at være den, at biskoppen ganske har misforstået situationen, hvilket et notat fra samrådet i sommer mellem biskopperne og ministeren jo ganske tydeligt viser, hvor hverken biskopperne eller ministeren

havde nogen som helst bevidsthed om nogen form for kreativ bogføring.

Jeg vil i stedet spørge statsministeren, om statsministeren ikke er enig med mig i, at de kommende undersøgelser netop kan tjene til, at man fremover kan undgå den slags mytedannelser, som svirrer i luften i øjeblikket i anledning af den igangværende kalkunjagt.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er ikke enig i det synspunkt, at det her skulle være meget kompliceret. Jeg synes desværre, det tegner et meget enkelt billede.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om det virkelig kan være statsministerens opfattelse, at det er rigtigt, at en minister, som selv er involveret i en sag, går ud og beslutter en advokatundersøgelse, hvor man på forhånd ved, at den ikke kan føre til en tilbundsående opklaring af et forløb. Det ligger i selve sagens natur, at det kan advokatundersøgelsen ikke, for den råder ikke over de nødvendige instrumenter til at få afklaret forholdene. Det er jo meget enkelt.

Så kan jeg høre, at statsministeren måske alligevel håber, at advokaten af sig selv vil erkende, at hans undersøgelse ikke vil være tilstrækkelig, og at advokaten så vil komme og sige, at vi hellere må have en kommissionsundersøgelse.

Men ærligt talt, er det ikke statsministerens pligt allerede nu at drage den konklusion, for ellers kommer vi jo i den situation, at statsministeren bliver medansvarlig for de forsøg på at feje det ind under gulvtæppet, som i øjeblikket udøves af kirkeministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige til både hr. Keld Albrechtsen og til fru Pia Gjellerup, at der overhovedet ikke er tale om at ville beskytte kirkeministeren imod, at sagen bliver opklaret og undersøgt. Det er der heller ikke nogen som helst grund til. Tværtimod er det jo sådan, at i denne sag har kirkeministeren fra første færd været en drivende kraft i selv at søge opklaret, hvad der måtte være foregået.

Jeg vil blot sige til fru Pia Gjellerup, at det at nedsætte undersøgelseskommissioner jo altså er et ret tungt apparat at sætte i gang. Derfor synes jeg faktisk, at det er meget hensigtsmæssigt, at en minister har den mulighed at kunne sige: Kan vi nu ikke få en række uklare forløb udredt af en advokat, som med friske øjne og uvildigt